

İlgili Kanun / Madde
6098 S. TBK/139

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2023/339

Karar No. 2023/1183

Tarihi: 23.01.2023

- TAKAS
- TAKAS BEYANI
- TAKAS DEFİ

ÖZETİ Takas borcu sona erdiren nedenlerden biridir. 6098 sayılı Kanun'un 139 uncu maddesi uyarınca, iki kişi karşılıklı olarak bir miktar parayı veya özdeş diğer edimleri birbirine borçlu oldukları takdirde, her iki borç muaccel ise iki tarafın her biri borcunu alacağı ile takas edebilir. Sonuçta her iki borç da az olanı oranında sona erer.

4. Takastan bahsedilmek için, her şeyden önce iki ayrı kimsenin karşılıklı olarak birbirlerinden alacaklı olmaları gerekir. Henüz doğmamış veya takas anında sona ermiş alacaklar takas edilemez. Takas edilecek alacaklar aynı nitelikte, aynı türden olmalıdır. Borçlar doğdukları anda aynı türden olabileceği gibi, sonradan da aynı türden olabilirler. Ancak takas hakkının kullanıldığı anda, mutlaka aynı türden olmaları zorunludur. Bir alacağın takası için gerekli olan bir diğer şart da alacağın muaccel olmasıdır. Alacaklı tarafından zaman itibarıyla ifası istenebilir bir borç olması gerekir. Takas edilecek alacağın muaccel olması, buna karşılık asıl alacağın (karşı taraf asıl alacağının) sadece ifa edilebilir bulunması yeterlidir.

5. Takas hakkını ileri sürenin alacağı, dava edilebilir bir alacak olmalıdır. Takası ileri süren tarafın alacağının tartışmalı olması, takas ileri sürülmesine engel değildir. Alacağı tartışmasız olan taraf bu takasa

itiraz edebilir ve kendi alacağını dava edebilir. Kanun takas için bir irade açıklaması aramaktadır. Tarafların biri, borcu ile alacağını takas ettiğini karşı tarafa bildirerek bu hakkını kullanmış olacaktır. Takası gerçekleştirmek için irade açıklamasına takas beyanı denir. Takas bir def'dir. Taraflarca ileri sürülmedikçe kendiliğinden dikkate alınmaz. Takas, karşılık dava olarak ileri sürülebileceği gibi def'i olarak da ileri sürülebilir. Somut olayda süresinde verilen cevap dilekçesinin ıslahı suretiyle ileri sürülen takas mahsup def'i açısından, takasa konu alacak ile ilgili yeterli inceleme yapılmadan bu hususta dosyaya sunulan deliller değerlendirilmeden eksik inceleme ile bu paranın borç olarak verildiğine dair delil sunulmadığı, takas mahsup def'inin süresi içinde cevap dilekçesiyle ileri sürülmediği gerekçesiyle talebin reddine karar verilmesi yerinde görülmemiştir. Belirtilen sebeple, süresinde ileri sürülen takas mahsup def'i hakkında değerlendirme yapılmak üzere hükmün bozulması gerekmiştir.

Taraflar arasındaki alacak davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın taraf vekilleri tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvuruların esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı taraf vekilleri tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkili işçinin 01.07.1987-18.01.2016 tarihleri arasında davalılara ait işyerinde garson olarak çalıştığını, emeklilik nedeni ile iş sözleşmesinin sona erdiğini, kıdem tazminatının eksik ödendiğini, sair işçilik alacaklarının ödenmediğini ileri sürerek fark kıdem tazminatı, yıllık izin ücreti, fazla çalışma ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarının davalılardan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalılar Abbas Hilmi Suna, Şeref Yavuz, Yalçın Yılmaz vekili cevap dilekçesinde, davacının müvekkillerinin ortağı olduğu restoran işyerinde en son 01.07.2012-15.01.2016 tarihleri arasında çalıştığını, emeklilik nedeni ile iş

sözleşmesinin sona erdiğini, kıdem tazminatının ödendiğini, önceki çalışmalarının tazminat ödenmesini gerektirmeyecek şekilde son bulduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

2. Davalılar Fadime Yılmaz ve Derya Barlas vekili, davacının, müvekkillerinin ortağı olduğu restoran işyerinde en son 01.07.2012-15.01.2016 tarihlerinde çalıştığını, emeklilik nedeni ile iş sözleşmesinin sona erdiğini, kıdem tazminatının ödendiğini, önceki çalışmalarının tazminat ödenmesini gerektirmeyecek şekilde son bulduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

3. Davalı Halil İbrahim Şeker'e usulüne uygun tebligat yapılmasına rağmen, davaya karşı cevap dilekçesi sunmamıştır.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davacının çalıştığı Koço Restoran isimli işyerinin ortakları davalılar ve dava dışı kişiler tarafından adı ortaklık şeklinde işletildiği, davacı vekili tarafından davanın adı ortaklığı oluşturan bir kısım ortaklara/davalılara karşı açıldığı, dava konusu para alacağı olduğundan davacının, adı ortaklığı oluşturan ortaklardan dilediğine başvurabileceği değerlendirildiğinden davalı vekilinin taraf teşkiline ilişkin itirazının yerinde görülmediği, davacının hizmet süresinin kesintisiz olduğu, Kurum kayıtlarına göre 01.07.1987-18.01.2016 tarihleri arasında davalı nezdinde çalıştığı, davacının yaptığı işin niteliği, işyerindeki kıdemi, tanık beyanları ve emsal ücret dikkate alınarak son ücretinin net 4.000,00 TL, brüt 5.422,30 TL olduğu, brüt ücrete aylık 250,00 TL yemek yardımı ilavesi ile giydirilmiş ücretinin brüt 5.672,30 TL olduğu, kıdem tazminatında dönem tavan tutarının esas alındığı ve yapılan ödemelerin tenzil edildiği, iş sözleşmesinin emeklilik nedeni ile sona erdiği ve davacının kıdem tazminatına hak kazandığı, dinlenen tanık beyanlarına göre davacının haftalık çalışma saatinin 45 saati aşmadığı görüldüğünden ispatlanamayan fazla çalışma ücreti talebinin reddedildiği, davacı tanık beyanlarından davacının ulusal bayram ve genel tatillerde çalıştığının anlaşıldığı, davacının kullanmadığı ve karşılığı ödenmeyen 584 gün karşılığı yıllık izin ücreti alacağının tespit edildiği, davalı Şeref Yavuz vekilince 12.04.2018 tarihli dilekçe ekinde 20.000,00 TL bedelli davacı imzasını içeren para makbuzu sunulduğu, bu konuda takas mahsup talebinde bulunulduğu, takasa konu paranın davacıya ihtiyacı olduğunu belirtmesi nedeni ile borç olarak verildiğinin iddia edildiği, davacı vekilince bu iddianın kabul edilmediği, söz konusu para makbuzuna konu miktar yönünden iddia ve savunma dikkate alındığında davalının bu paranın davacıya borç olarak verildiğini ispata yönelik delil sunamadığı, ayrıca takas mahsup talebi bir def'i olup davaya cevap süresi içinde ileri sürülmesi gerektiği, dava konusu olayda ise davalı vekilince cevap dilekçesinde ileri sürülmüş bir takas def'i bulunmadığı, süresinde yapılmış bir takas mahsup def'i bulunmaması da dikkate alınarak davalı Şeref Yavuz vekilinin bu iddiasının kabul görmediği, denetime elverişli ve usule uygun olması nedeni ile Mahkemece benimsenen bilirkişi raporu doğrultusunda davacının kıdem tazminatı,

yıllık izin ücreti ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacağına hak kazandığı, ulusal bayram ve genel tatil ücretinden %30 oranında indirim yapıldığı, adi ortaklık nedeni ile davalıların her birinin sorumluluğu borç ödeninceye kadar devam edeceğinden alacağın davalılardan müteselsilen tahsiline karar verildiği gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekilleri istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

1. Davacı vekili; fazla çalışma alacağının reddedilmesinin hatalı olduğunu ileri sürerek İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılmasını istemiştir.

2. Davalılar vekili; Mahkeme hâkiminin taraflı yargılama yaptığını, reddi hâkim talebinde bulduklarını ancak bu taleplerinin reddedildiğini, reddi hâkim taleplerinin kabulüne karar verilerek kararın kaldırılması ve dosyanın başka bir Mahkemeye gönderilmesi gerektiğini, hizmet süresinin hatalı tespit edildiğini, davacının hizmet süresinin Kurum kayıtlarına göre belirlenmesi gerektiğini, davacının aylık ücretinin hatalı belirlendiğini, kıdem tazminatı hesabının hatalı olduğunu, banka kaydına göre kendisine yapılan ödemenin mahsup edilmesi gerektiğini, yıllık izin ile ulusal bayram ve genel tatil ücretlerinin de hatalı hesaplandığını, davacının yıllık izin hususunda isticvap edilmesi gerektiğini ancak bu taleplerinin de reddedildiğini, takas mahsup talebinin reddedilmesinin de hatalı olduğunu ileri sürerek İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılmasını istemiştir.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davalılar vekilince hâkimin reddi talebinde bulunulduğu, İlk Derece Mahkemesince hâkimin reddi talebinin reddedilmesinin usul, kanun ve içtihatlarla uygun olduğu, hizmet süresinin davacının aylık ücretinin ve hükmedilen alacak kalemlerinin hatalı hesaplandığı istinaf sebebi olarak ileri sürülmüşse de hükme esas alınan bilirkişi raporunda hizmet süresi, aylık ücret ve alacak kalemlerinin dosyadaki delil durumuna uygun ve denetime açık bir şekilde hesaplandığı, davacıya banka aracılığıyla yapılan ödemenin mahsup edilmesi gerektiğine dair istinaf sebebi yönünden İlk Derece Mahkemesinin bu yöndeki gerekçesinin de kanun ve içtihatlarla uygun olduğu, fazla çalışma alacağının reddedilmesinin dosyadaki delil durumuna uygun olduğu gerekçeleriyle tarafların istinaf başvurularının ayrı ayrı esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekilleri temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

1. Davacı vekili; istinaf dilekçesinde ileri sürülen gerekçeyi tekrar ederek Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozularak ortadan kaldırılması ve davanın tamamen kabulüne karar verilmesi istemi ile temyiz yoluna başvurmuştur.

2. Davalılar vekili; istinaf dilekçesinde ileri sürülen gerekçelerin tekrarı ile birlikte cevap dilekçesinin ıslahı suretiyle ileri sürdükleri takas mahsup talebinin reddine dair istinaf itirazının Bölge Adliye Mahkemesince hiç değerlendirilmediğini belirterek Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozularak ortadan kaldırılması ve davanın reddine karar verilmesi istemi ile temyiz yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, hâkimin reddi talebinin İlk Derece Mahkemesi hâkimi tarafından reddedilmesinin usule ve kanuna uygun olup olmadığı, davacının kıdem tazminatının hesap yöntemi, davacının yıllık izin, ulusal bayram ve genel tatil ile fazla çalışma ücretlerine hak kazanıp kazanmadığı, hizmet süresinin ve son aldığı ücretin miktarının doğru tespit edilip edilmediği ile davalının takas mahsup def'inin reddedilmesinin yerinde olup olmadığı hususlarına ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

1.6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 371 inci maddesi, 4857 sayılı İş Kanunu'nun ilgili maddeleri, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (6098 sayılı Kanun) 139 uncu maddesi, 143 üncü maddesinin birinci fıkrası.

2. 6100 sayılı Kanun'un "*Ret sebepleri*" kenar başlıklı 36 ncı maddesi şöyledir:

"(1) Hâkimin tarafsızlığından şüpheyi gerektiren önemli bir sebebin bulunması hâlinde, taraflardan biri hâkimi reddedebileceği gibi hâkim de bizâat çekilebilir. Özellikle aşağıdaki hâllerde, hâkimin reddi sebebinin varlığı kabul edilir:

a) Davada, iki taraftan birine öğüt vermiş ya da yol göstermiş olması.

b) Davada, iki taraftan birine veya üçüncü kişiye kanunen gerekmediği hâlde görüşünü açıklamış olması.

c) Davada, tanık veya bilirkişi olarak dinlenmiş veya hâkim ya da hakem sıfatıyla hareket etmiş olması; uyuşmazlıkta arabuluculuk veya uzlaştırıcılık yapmış bulunması.

ç) Davanın, dördüncü derece de dâhil yansoy hısımlarına ait olması.

d) Dava esnasında, iki taraftan birisi ile davası veya aralarında bir düşmanlık bulunması."

3. 6100 sayılı Kanun'un "*Ret talebinin geri çevrilmesi*" kenar başlıklı 41 inci maddesi şöyledir:

"(1) Hâkimin reddi talebi, aşağıdaki hâllerde kabul edilmeyerek geri çevrilir:

a) Ret talebi süresinde yapılmamışsa.

b) Ret sebebi ve bu sebebe ilişkin inandırıcı delil veya emare gösterilmemişse.

c) Ret talebinin davayı uzatmak amacıyla yapıldığı açıkça anlaşılıyorsa.

(2) *Bu hâllerde ret talebi, toplu mahkemelerde reddedilen hâkimin müzakereye katılmasıyla; tek hâkimli mahkemelerde ise reddedilen hâkimin kendisi tarafından geri çevrilir.*

(3) *İlk derece mahkemesinin bu kararlarına karşı istinaf yoluna, bölge adliye mahkemesi hukuk dairelerinin başkan ve üyeleri hakkındaki kararlarına karşı da temyiz yoluna ancak hükümlerle birlikte başvurulabilir."*

3. Değerlendirme

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davacı vekilinin tüm, davalılar vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. Davalılar vekili; yargılamada cevap dilekçesini ıslah ederek ileri sürdükleri takas mahsup talebinin reddi, davacının yıllık izin ücreti yönünden isticvabı talebinin kabul edilmemesi, İlk Derece Mahkemesi hâkiminin takdir hakkını davacı taraftan yana kullanması ve bankanın hesap dökümü olarak gönderdiği CD'nin kendilerine incelenmek üzere verilmesine dair taleplerinin reddi gibi sebeplerle reddi hâkim talebinde bulunmuştur. İlk Derece Mahkemesince ileri sürülen hususların esasa ilişkin hususlar olduğu gerekçesiyle esas hükümlerle birlikte istinaf yolu açık olmak üzere bu talebin reddine karar verilmiş olup reddi hâkim sebebi olarak ileri sürülen hususların hiçbirinin 6100 sayılı Kanun'un 36 ncı maddesindeki ret sebeplerine girmediği gözetildiğinde, 6100 sayılı Kanun'un 41 nci maddesinin ikinci fıkrasına göre talebin reddedilen hâkim tarafından incelenip reddedilmesinde usul ve kanuna aykırılık görülmemiştir.

3. Taraflar arasında davalının ileri sürdüğü takas mahsup definin dikkate alınması gerekip gerekmediği konusunda uyuşmazlık bulunmaktadır. Takas borcu sona erdiren nedenlerden biridir. 6098 sayılı Kanun'un 139 uncu maddesi uyarınca, iki kişi karşılıklı olarak bir miktar parayı veya özdeş diğer edimleri birbirine borçlu oldukları takdirde, her iki borç muaccel ise iki tarafın her biri borcunu alacağı ile takas edebilir. Sonuçta her iki borç da az olanı oranında sona erer.

4. Takastan bahsedilmek için, her şeyden önce iki ayrı kimsenin karşılıklı olarak birbirlerinden alacaklı olmaları gerekir. Henüz doğmamış veya takas anında sona ermiş alacaklar takas edilemez. Takas edilecek alacaklar aynı nitelikte, aynı türden olmalıdır. Borçlar doğdukları anda aynı türden olabileceği gibi, sonradan da aynı türden olabilirler. Ancak takas hakkının kullanıldığı anda, mutlaka aynı türden olmaları zorunludur. Bir alacağın takası için gerekli olan bir diğer şart da alacağın muaccel olmasıdır. Alacaklı tarafından zaman itibarıyla ifası istenebilir bir borç olması gerekir. Takas edilecek alacağın muaccel olması, buna karşılık asıl alacağın (karşı taraf asıl alacağının) sadece ifa edilebilir bulunması yeterlidir.

5. Takas hakkını ileri sürenin alacağı, dava edilebilir bir alacak olmalıdır. Takası ileri süren tarafın alacağının tartışmalı olması, takas ileri sürülmesine engel değildir. Alacağı tartışmasız olan taraf bu takasa itiraz edebilir ve kendi alacağını

dava edebilir. Takası ileri süren tarafın bunun için dayandığı alacak, talep ve dava edilebilir bir alacak olmalıdır. Bunun istisnası zamanaşımına uğramış borçlarda görülür. 6098 sayılı Kanun'un 139 uncu maddesinin üçüncü fıkrasına göre zamanaşımına uğrayan alacağın takası, ancak takas edilebileceği anda henüz zamanaşımına uğramamış olması koşuluyla mümkündür.

6. Kanun takas için bir irade açıklaması aramaktadır. Takası gerçekleştirmek için irade açıklamasına takas beyanı denir. Bu beyan tek taraflı bir hukuksal işlemdir. Bu işlem bir yenilik doğuran hakka dayanır. Tarafların biri, borcu ile alacağını takas ettiğini karşı tarafa bildirerek bu hakkını kullanmış olacaktır. Takas hukuki niteliği itibari ile bozucu yenilik doğuran bir haktır. Borçlunun takas hakkını kullanma isteğini, alacaklıya bildirmesi gerekir. Takas bir sözleşme olmadığı için karşı tarafın kabulüne bağlı değildir. Takas aynı zamanda borcu sona erdirdiği için bir tasarruf işlemidir. Bu nedenle borçlunun takas edilecek alacak üzerinde tasarruf yetkisine sahip olması gerekir.

7. Takas bir def'dir. Taraflarca ileri sürülmedikçe kendiliğinden dikkate alınmaz. Takas, karşılık dava olarak ileri sürülebileceği gibi def'i olarak da ileri sürülebilir. Takasın def'i olarak ileri sürüldüğü davada, takas ve mahsup sonucu kalan ve hüküm altına alınan miktar üzerinden yargılama harcı alınacak, takas ve mahsup def'i nedeni ile reddedilen miktar üzerinden ileri süren yararına vekâlet ücreti ve yargılama giderine karar verilecektir.

8. Somut uyuşmazlıkta davalı A. H. S. vekili tarafından sunulan cevap dilekçesi süresinde sunulmuş ancak cevap dilekçesinde takas mahsup talebinde bulunulmamıştır. Davalı vekili cevap dilekçesini ıslah ederek ileri sürdüğü takas mahsup talebinde; davacının kendisinden 80.350,00 TL ve 20.000,00 TL olmak üzere 31.12.2015 tarihinde iki defa borç aldığını, eğer davacının dava konusu alacakları kabul edilirse bu tutarlara yönelik takas mahsup talebinde bulduklarını belirtmiş ve söz konusu para makbuzlarını dilekçesine ekleyerek dosyaya sunmuştur. Takasa konu paranın davacıya ihtiyacı olduğunu belirtmesi nedeni ile borç olarak verildiği iddia edilmiş, davacı vekili ise bu iddiayı kabul etmeyerek davacıya boş belge ve makbuza birkaç defa imza atırıldığını, işbu davada alacaklar fazla çıkınca bu belgelerin içi doldurularak davacının haklarının ödenmek istenmediğini belirtmiştir. İlk Derece Mahkemesince bu paranın borç olarak verildiğine dair delil sunulmadığı ve takas mahsup def'inin süresi içinde cevap dilekçesiyle ileri sürülmediği gerekçesiyle talep reddedilmiş ise de bu kabul hatalıdır. Zira davalı vekili bu borç makbuzunu sunduğu celsede takas mahsup talebini içeren dilekçenin cevap dilekçesinin ıslahı olduğunu belirterek bu talepte bulunmuştur.

9. İlâmın (6) ve (7) numaralı paragraflarında açıklandığı üzere Kanun takas için bir irade açıklaması aramaktadır. Tarafların biri, borcu ile alacağını takas ettiğini karşı tarafa bildirerek bu hakkını kullanmış olacaktır. Takası gerçekleştirmek için irade açıklamasına takas beyanı denir. Takas bir def'dir. Taraflarca ileri sürülmedikçe kendiliğinden dikkate alınmaz. Takas, karşılık dava olarak ileri

sürülebileceği gibi def'i olarak da ileri sürülebilir. Somut olayda süresinde verilen cevap dilekçesinin ıslahı suretiyle ileri sürülen takas mahsup def'i açısından, takasa konu alacak ile ilgili yeterli inceleme yapılmadan bu hususta dosyaya sunulan deliller değerlendirilmeden eksik inceleme ile bu paranın borç olarak verildiğine dair delil sunulmadığı, takas mahsup def'inin süresi içinde cevap dilekçesiyle ileri sürülmediği gerekçesiyle talebin reddine karar verilmesi yerinde görülmemiştir. Belirtilen sebeple, süresinde ileri sürülen takas mahsup def'i hakkında değerlendirme yapılmak üzere hükmün bozulması gerekmiştir.

10. Davacı taraf dava dilekçesinde ulusal bayram ve genel tatil günlerinde çalıştığını ileri sürmüş bu iddianın ispatı açısından tanık deliline dayanmıştır. Dinlenen davacı tanıklarından birisinin dava zamanaşımı gözetilerek yapılan hesap döneminde davalılar nezdinde çalışması bulunmamakla birlikte, diğer davacı tanığının ise hizmet döküm cetvelinden 30.09.2012 tarihine kadar davalı işyerinde çalıştığı tespit edilmiştir. Tanıkların ancak davacı ile birlikte çalıştıkları süredeki beyanlarına değer verilebileceğinden, ulusal bayram ve genel tatil ücreti talebi dava zamanaşımı da gözetilerek 11.04.2011-30.09.2012 tarihleri arasındaki süre esas alınarak hesaplanmalıdır. Bu husus gözetilmeden yazılı şekilde karar verilmeside hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının **ORTADAN KALDIRILMASINA,**

2. İlk Derece Mahkemesi kararının **BOZULMASINA,**

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgililere iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

23.01.2023 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.